

لا تخلو الارض من قائم بحجة (اما) ظاهر مشهور، أو خاف مغمور، لئلا تبطل حجج الله و ب ناته

زم ن از برپا دارنده حجت تهی نباشد، چه او آشکار باشد و مشهور و چه مخفی و پنهان، و ا ن از آن روست که حجتها و ب ناته الهی باطل نشود.

ناب ع المودة، ج 1، ص 89، ح 34، اکمال الد ن، ص 291، ح 2، نهج البلاغه، ج 4، ص 37 خطبه 147

إن القائم منا إذا قام لم يكن لاحد في عنقه بعة، فلذلك تخفي ولادته و ب شخصه

قائم از ما چون قام کند، بعت ه چ کس را در گردن ندارد، و به هم ن علت است که در نهان متولد می شود و از ده ها پنهان می گردد.

اکمال الد ن ص 303، ح 14، بحار الانوار، ج 51، ص 109، ح 1، اعلام الوری، ج 2 ص 229